



## ע"פ 6105/16 - מני חזון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6105/16

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל  
כבוד השופט נ' סולברג  
כבוד השופט ג' קרא

המערער:

מני חזון

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד  
מיום 8.6.2016 בת"פ 55284-03-15

תאריך הישיבה:

י' בתמוז התשע"ז

(04.07.2017)

בשם המערער:

עו"ד שי טובים

בשם המשיבה:

עו"ד מירי קולומבוס  
גב' ברכה וייס

בשם שירות המבחן:

**פסק דין**

השופט נ' הנדל:



1. המערער הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון שלא התייחס לרכיב העונש, בעבירות של הריגה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) בצירוף סעיף 64ב(א)(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם או ניזוק רכוש, לפי סעיף 62(2) בצירוף סעיף 38(2) לפקודה. בית המשפט המחוזי גזר על המערער את העונשים הבאים: עונש מאסר בפועל לתקופה של 5 שנים, מאסר מותנה, פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 15 שנה מיום שחרורו ממאסר, ופיצוי בסך 20,000 ש"ח. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר.

ברקע, תאונת דרכים קטלנית. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במהלך חודש דצמבר 2014 בסמוך לשעה 19:00 נהג המערער ברכב משא בכביש 5612 כשהוא שיכור, היינו כשבגופו סם מסוכן מסוג קנאביס. באותה העת נהג המנוח ביחד עם אחר בכביש בכיוון הנגדי. בהגיע המערער לקילומטר 26 בכביש, ללא כל סיבה, הוא סטה לנתיב הנגדי תוך חציית קו הפרדה רצוף, ופגע ברכב שבו נהג המנוח (להלן: הרכב המעורב). הרכב המעורב הועף והתהפך על גבו. המערער סייע למנוע התהפכות נוספת של הרכב המעורב, עד שהגיעו כוחות ההצלה. כתוצאה מהתאונה המנוח נפגע קשה מאוד ונפטר לאחר זמן קצר. לנוסע ברכב המעורב נגרמו כאבים בחזה, בעין ימין, באף ובאגן שמאל ואף המערער נחבל בפניו.

הסניגור הדגיש כי המערער תרם לכך שהרכב המעורב לא ימשיך ויתהפך, נתון בעל משמעות לנוכח העובדה כי ברכב המעורב נסע אדם נוסף מלבד המנוח. עוד הדגיש כי המערער אינו בעל דפוסים עבריינים, וכי לאחרונה, תוך כדי ריצוי העונש, אביו של המערער, שאותו סעד, נפטר ממחלה קשה. הסניגור אף התייחס לכך שבמהלך מאסרו נולדה למערער ילדה, שתגדל בשנים הראשונות של חייה כאשר אביה מאחורי סורג ובריח.

2. עם כל ההבנה למצבו האישי של המערער, ברי כי יש לשים את הדגש במקום אחר. ראשית לכל, הזרקור מופנה אל נפגע העבירה. המנוח היה בן 34 ואב לשלושה. גרימת מותו של המנוח הביאה להריסת עולם ומלואו, והמחיר שאותו שילמה משפחת המנוח אינו ניתן לשיעור. שנית, הדגש מושם על החברה בכללותה, ועל הנפגעים הפוטנציאליים מנהיגה רשלנית ופושעת. בהינתן דגשים אלה, ישנם שלושה כללים מנחים לענישה על עבירות של גרימת תאונה קטלנית תוך שימוש ברכב. הכלל הראשון, קדושת החיים. הכלל השני, והוא שיקול מרכזי בענישה, הינו מידת האשמה של הנהג. הכלל השלישי קובע כי הנסיבות האישיות של הנהג מתגמדות נוכח התוצאה הטראגית של התאונה.

בחינת מידת האשמה של המערער מראה כי אשמתו גבוהה מאוד. המערער יצא לדרך תוך שימוש בכלי בעל פוטנציאל קטלני, בעודו תחת השפעת סמים וכאשר הוא אינו יכול לשלוט ברכב. לא בכדי צוין בכתב האישום שהמערער סטה ממסלולו לנתיב הנגדי בו נהג המנוח בלא כל סיבה. התוצאה הינה שנהרג אדם, שכל חטאו שנסע בכביש. המערער הורשע בעבירת הריגה.

בית המשפט חייב לתרום למלחמה בקטל בדרכים. הרוגים בכביש אינם בגדר גזירת גורל. תנאי הכבישים בארץ השתפרו במידה ניכרת בעשור האחרון. יש בנתון זה כדי להבליט כי המרכיב האנושי הוא אשר גורם לתאונה, והמשמעות היא כי עם כל הצער, מדובר בבחירה. בענייננו, המערער בחר לנהוג כאשר הוא תחת ההשפעה של סם מסוכן.

לנוכח הצורך להרתיע את הרבים ובמטרה למנוע את התאונה הבאה, הגענו למסקנה כי העונש אינו חמור. הוא אף נותן משקל לנסיבותיו האישיות של המערער. באשר להגשת הסיוע לרכב שהתהפך, נכון לציין כי המערער פעל בדרך זו,



אך אין לשכוח כי זו חובה המוטלת על פי דין על נהג שגורם לתאונה, בין אם הוא אשם ובין אם לאו. בכל מקרה, המבט מופנה לקיפוח המיותר של חיי אדם.

3. הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ט בתמוז התשע"ז (13.7.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

---